یک عضو هیئت علمی دانشگاه در گفت‌وگو با «رسالت» از وضعیت وخیمی در معیشت اساتید خبر داده که باور کردنی نیست؛

دردنان استادان

گروه اجتماعی

ادامه از صفحه اول

در همین رابطه رحمان زندی، دانشیار پایه ۱۳ دانشگاه اصفهان با «رسالت» گفت‌وگو کرده است که در ادامه می‌خوانید.

با وجود تصویب قانون همسان سازی حقوق اساتید و صراحت قانونی در این زمینه، ظاهراً بدنه مدیریتی وزارت علوم به صورت منسجم مخالف همسان سازی حقوق اعضای هیئت علمی هستند به گونه‌ای که هیچ تلاشی برای اجرای قانون مصوب مجلس انجام ندادند، فکر می‌کنید چرا؟

همسان سازی حقوق اعضا هیئت علمی وزارت علوم با حقوق اعضا هیئت علمی غیربالینی وزارت بهداشت مطالبه‌ای چندین ساله و خواسته‌ای به‌حق است، چراکه تفاوت حقوقی اساتید با مدرک مشابه زیبنده نیست. این حاصل تلاش‌های همکاران بود و بالاخره مجلس شورای اسلامی در بودجه ۱۴۰۱ این را مصوب کرد و شوروشوقی ایجاد شد که پس از سال‌ها این مطالبه محقق شده است. براساس قانون همسان سازی، باید ۳۰ درصد به حقوق اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های وزارت علوم اضافه می‌شد.

در این راستا احکام صادر و تا چند ماه گذشته این افزایش پرداخت می‌شد که به ناگاه از مهرماه ۱۴۰۱ سازمان برنامه و بودجه به دانشگاه‌ها فشار آورد که افزایش حقوق ناشی از همسان سازی را واریز نکنید چون این ۳۰ درصد باید از طریق فروش اموال تأمین شود و چون این اتفاق نیفتاده، باید احکام را اصلاح کنید. اصراربیش از حد سازمان برنامه و بودجه باعث شد حقوق‌ها دوباره به همان حالت سابق برگردد. یعنی این ۳۰ درصدی که برای ما در نظر گرفته بودند مجدد حذف شد، که ناامیدی عجیبی را ایجاد کرد، به این دلیل که با آن افزایش حقوق، برنامه اعضای هیئت علمی تغییر کرده بود و باتوجه به اینکه در نیمه دوم سال به شدت تورم داریم و ۳۰ درصد هم از حقوق که اضافه شده بود، کسرشد، فشار بسیار زیادی به وجود آمد. اینکه چه اتفاقی بین سازمان برنامه و بودجه و وزارتخانه رخ داده خیلی اطلاع‌رسانی نشده است و فقط گفتند ما پیگیری می‌کنیم و به محض تأمین منابع، مجدد برقرار می‌شود، اما هیچ اتفاقی نیفتاد و در بودجه ۱۴۰۲ هم نیامد.

ما انتظار داشتیم که وزارت علوم و یا شخص وزیر بیشتر مقاومت می‌کردند. سوای این‌ها مجلس شورای اسلامی نیز علاوه بر تصویب این قانون باید مهم برای ماست، پس تا زمانی که استعلامات و ردیف‌های بودجه‌مان کامل نشود، نمی‌توانیم حکم بزنیم. وقتی برای ورود افراد به دانشگاه، این میزان سختگیری را در نظر می‌گیریم، پس انتظار می‌رود به معیشتشان نیز به همان اندازه توجه شود. اعضای هیئت‌علمی ما سه سال است در این پروسه می‌چرخند و هنوز حکمی برای آن‌ها صادر نشده و بعد از صدور حکم، تازه می‌شوند یک استادیار پایه یک با حقوق و مزایای ۱۴ میلیون تومانی که اگر مالیات و بیمه را هم کسر کنیم، رقم چندانی باقی نمی‌ماند.

پیامدهایش چیست؟

یکی از پیامدهای این مسئله، مهاجرت است. ظرف چند سال اخیر بعضی از اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها به‌علت همین مسائل معیشتی مهاجرت کرده‌اند. قبلا مهاجرت به خارج از کشور صرفا مخصوص دانشگاه‌هایی مثل شریف و امیرکبیر بود اما الآن به دانشگاه‌های شهرستان‌ها هم سرایت کرده است و خیلی از اعضای ما در قالب فرصت مطالعاتی از کشور کوچ کرده و به دلایل مختلف بازنگشته‌اند. افرادی هم هستند که قبلا خارج از کشور بوده‌اند و به خاطر خدمت به وطن بازگشته‌اند، اما چون نمی‌توانند نیازهای معیشتی خانواده‌هایشان را تأمین کنند، مجبور به مهاجرت شده‌اند. چون نرخ حقوق و مزایای اعضای هیئت علمی حداقلی است. اگر قیمت مواد غذایی ایران را با روسیه و دیگر کشورها مقایسه کنید، تفاوت فاحشی نمی‌بینیم ولی درمیزان درآمد این تفاوت فاحش وجود دارد. لذا همین عامل و عواملی دیگر باعث مهاجرت می‌شود.

پیامد دوم هم چند شغله بودن اساتید دانشگاه است! یعنی اعضای هیئت علمی به جای تمرکز بر دانشجو پروری و فعالیت علمی و پژوهشی، به سراغ شغل دوم رفته‌اند و حتی در اسنپ هم کار می‌کنند. به جرئت می‌گویم که اعضای هیئت علمی مادرآمدشان از فعالیت در اسنپ بیشتر از حقوقی است که وزارت علوم به آن‌ها پرداخت می‌کند. پیامد دیگرهم بازنشستگی زودرس است. خیلی از استادان تمایل دارند که زودتر از موعد مقرر بازنشسته شوند.

شما به نکات تأمل برانگیزی اشاره کردید و باتوجه به اینکه یکی از پیامدهای عدم همسان سازی را مهاجرت عنوان کردید، آیا خودتان در این ارتباط به شواهد و آماری دست پیدا کرده‌اید؟

ببینید آمار مهاجرت در رشته‌های فنی به نسبت رشته‌های علوم انسانی بیشتر است. به این دلیل که رشته‌های فنی با کشورهای دیگر و نشریات معتبر ارتباط بیشتری دارند، اما به حوزه علوم انسانی هم سرایت کرده، کسانی را می‌شناسم که به‌دلیل عدم تأمین نیازهای مادی نه به کشورهایی درجه یک اروپایی و آمریکایی بلکه به کشورهایی نظیر قزاقستان و تاجیکستان مهاجرت کرده‌اند، یعنی اعضای هیئت علمی ما به کشورهای آسیای میانه هم مهاجرت می‌کنند. دوستی دارم که به تاجیکستان رفته، به این دلیل که حقوق و مزایای دریافتی او در این کشور سه برابر حقوق و مزایایی است که وزارت علوم در ایران پرداخت می‌کند و در این کشور راحت‌تر می‌توان پروژه‌های پژوهشی را به دست آورد و فکر و ذکر اساتید درگیر معیشت و قسط‌های عقب‌افتاده نیست. درگذشته مقصد مهاجرتی اساتید ما کانادا، آمریکا، استرالیا و کشورهای اروپایی بود اما اکنون به کشورهای آسیای میانه و کشورهای حوزه خلیج فارس رسیده است.

خود شما باتوجه به تشدید مشکلات معیشتی به مهاجرت فکر می‌کنید؟

ببینید آمار مهاجرت در رشته‌های فنی به نسبت در کشورهای مختلف دعوت‌نامه دارم و هیچ‌گاه تمایلی به مهاجرت نداشته‌ام، چون اگر می‌خواستم بروم، هیچ‌وقت برنمی‌گشتم. بلافاصله پس از اخذ مدرک دکتری در روسیه به ایران برگشتم، درحالی که پیشنهادکاری داشتم. استادراهنمایم پرسید کجایی روی؟ گفتم به کشورم برمی‌گردم، پرسید چقدر حقوق می‌دهند، آن زمان دلار حدود ۳ هزار تومان بود و پاسخ دادم حدود ۲ هزار دلار که استاد راهنمایم گفت همین جا ۲ هزار دلار را به شما می‌دهم و به دانشگاه می‌گویم خانه و اتومبیل هم برایتان در نظر بگیرند.

گفتم فقط آمده‌ام مدرک دکتری را بگیرم و برگردم. چون به تخصصم در داخل کشور نیاز است. یکی از دوستانم از کشوری دیگر که همراه و هم کلاسی‌ام بود، در روسیه ماند و امسال که به ایران آمد، به لحاظ اقتصادی وتوان زندگی با هم برابر نبودیم. او می‌تواند تابستان و زمستان به کشورهای مختلف سفر کند، اما خودمن از روزی که به کشور برگشته‌ام، توانم به حدی نرسیده که بتوانم یک سفر خارجی داشته باشم. درحالی که پویایی علم براین است که شما در کنفرانس‌ها و همایش‌های بین‌المللی شرکت کنید و با افراد و محققین بین‌المللی آشنا بشوید و از روش کار آن‌ها استفاده کنید. لذا این مراوده علمی شکل نگرفته است. به این دلیل که برای تبدیل وضعیت، ترفیع و ارتقاء تعداد زیادی مقاله بنویسند و فلان امتیاز پژوهشی را کسب کنند و یا این میزان امتیاز را بیاورید تا ترفیع بگیرید و این میزان امتیاز را بیاورید تا ارتقاء بگیرید، لذا سبد رشدی که ما از آن دم می‌زنیم این معیارها است. درحالی که بسیاری از اساتید ما اگر مجبور نباشند، درنهایت طی ۲ تا ۳ سال، یک مقاله کار می‌کنند. این در شرایط اجبار است که فرد ماهانه یک مقاله می‌نویسد، مگر چنین چیزی ممکن است؟ احتمال دارد در معدود رشته‌هایی این اتفاق بیفتد، اما در اغلب موارد به دلیل اینکه فرد مجبور است و می‌خواهد زودتر از عرصه پیمانی تبدیل وضع شود، مقاله ارائه می‌دهد و خیلی وقت‌ها ممکن است تشابهاتی بین مقالات به وجود بیاید.

زمانی که وضعیت معیشتی اساتید نسبت به جامعه خوب نباشد، منزلت و شأن کمتری دارند. بنابراین از قول برخی اساتید مطرح شده که «در ۲-۳ سال اخیر بسیاری از دانشگاهیان که حتی استخدام رسمی هم هستند، یا به دنبال یافتن فرصت‌های شغلی در خارج از کشورند و یا دارخواست بازنشستگی زودرس و مرخصی بدون حقوق بی‌سروصدا از دانشگاه خارج می‌شوند. اعضای جوان ترهیئت علمی با حقوق ناچیز امکان تداوم زندگی و کار علمی ندارند و طبیعی است از این فرصت‌ها بیشتر استفاده خواهند کرد. عملا هیچ فارغ‌التحصیل از دانشگاه‌های معتبر خارجی تمایل به برگشت به ایران ندارد و اگر هم گاهی این اتفاق می‌افتد دلایل دیگری دارد. تحلیل شما از این مسئله چیست؟

ببینید اول باید ارزش پول ملی‌مان را حفظ کنیم و با دستکم رشد حقوق اعضای هیئت علمی متناسب با تورم و یا ۱،۵ برابر تورم باشد، تا اساتید در ۶ ماه اول بتوانند تراز مثبت داشته باشند. معمولا از اول مهرماه بسیاری از اعضای هیئت علمی وارد تراز منفی می‌شوند، یعنی آن حقوق کفاف زندگی را نمی‌دهد. این باعث شده به سمت شغل‌های دوم و سوم بروند و خیلی‌ها علاقه نداشته باشند در رشته‌های تخصصی که موردنیاز کشور است، به عنوان هیئت علمی جذب شوند. باید اساتید مان را حفظ کنیم، این هاسرمایه‌های کشورند. ما قبلا از هندوپاکستان پزشک وارد می‌کردیم، شاید درآینده مجبور شویم اساتیدمان را با صرف هزینه گزاف از دیگر کشورها وارد کنیم. برای ایجاد علاقه‌مندی و ارتقاء انگیزه باید کاری کرد. هرسال بنیاد ملی نخبگان می‌گوید از خارج کشور نخبگان را جذب می‌کنیم، اما با کدام شرایط؟ آیا می‌توانیم ۵۰ درصد حقوقی که آن‌ها در سایر کشورها دریافت می‌کنند را بپردازیم؟ در حال حاضر ۲۰ درصد دریافتی یک عضو هیئت علمی در خارج از کشور را به اعضای هیئت علمی‌مان در مرتبه استاد تمامی می‌دهیم! به سایر اساتید ۱۰ درصد هم نمی‌رسد. دانشجوی خودم هفته پیش، آلمان رفته است و وقتی از وضعیت زندگی در آنجا پرسیدم، گفت روی یک پروژه تحقیقاتی کار می‌کنم و قرار است ۳ هزار دلار در ماه دریافت کنم، خانه‌ای را با حدود ۸۰۰ دلار اجاره کرده‌ام و برای یک زندگی خیلی خوب، باید ۷۰۰-۶۰۰ دلار هزینه کنم و ۱۵۰۰ دلار دیگر را می‌توانم پس‌انداز کنم. دانشجویی که چندین سال در پروژه استخدام مانده و هیچ کجا جذب نشده، مهاجرت کرده و در یک ارگان پژوهشی در آلمان کار می‌کند و حقوق و مزایای نسبتا خوبی هم دریافت می‌کند. ما انتظار داریم، رنکینگ دانشگاه‌هایمان به سطح جهانی برسد، ولی کدام معیارمان با جهان سازگار است، آیا معیشتمان را با سطح جهانی سازگار کرده‌ایم؟ انتظار داریم به اندازه دانشگاه‌های تراز اول جهان فعالیت کنیم، درصورتی که امکاناتمان در آن حد نیست، هرچند با همین شرایط نیز باید با دنیا رقابت می‌کنیم، اما این انتظار تا چه زمانی جواب می‌دهد؟ اعضای هیئت علمی بسیار مستعدی داریم و همه آن‌ها ناراضی‌اند. درحالی که خواسته زیادی ندارند و می‌خواهند نیازهای زندگی‌شان تأمین شود. به دنبال سیاه‌نمایی نیستم، همه ما سربازان نظام هستیم و کشورمان را دوست داریم. ولی از ناعدالتی‌ها ناراحتیم و گلایه داریم. یکی از همکارانم ۲۹ سال خدمت کرده و اگر یکسال دیگر می‌ماند، بازنشسته می‌شد، اما یک سال است به خارج از کشور مهاجرت کرده و به گفته خودش در این یک سال به اندازه تمام آن ۲۹ سال درآمد داشته است.

اینکه چه راهکاری می‌توان در نظر گرفت، یک بخشی برمی‌گردد به اینکه، ابتکاراتی در بنیاد ملی نخبگان و یا در سطح دولت و مجلس داشته باشیم. کشور ما این همه برای تربیت نیروهای علمی و متخصص هزینه می‌کند و آن‌ها به علت مسائل معیشتی از کشور کوچ می‌کنند، درصورتی که نمی‌توان روی نیروی متخصص و اساتید نخبه‌ای که از کشور خارج می‌شوند قیمت گذاشت. طبیعتا بارفتن آن‌ها سرمایه بزرگی از کشور خارج می‌شود.

شماهرهمایش و کنفرانسی شرکت کنید باید ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ دلار بابت ثبت نام و هزینه‌های جانبی واریز کنید که معادل حقوق ۶ ماه ماست و چون اعضای هیئت علمی توان پرداخت این پول را ندارند، آن ارتباط و مراوده علمی قطع شده است.

آیا به غیراز تدریس در دانشگاه، مشاغل دیگری هم دارید که بتوانید زندگی را اداره کنید و یا تصمیم دارید که در شغل‌های دیگری فعالیت کنید؟

واقعیت این است که خیلی پیگیرم درکنار تدریس، در مشاغل دیگری هم کارکنم. ابتدا که دیدم حقوق هیئت علمی کم است، تصمیم گرفتم به سراغ پروژه‌های پژوهشی بروم. متأسفانه روند طرح‌های پژوهشی در ایران برعکس دنیاست. ما اگر می‌خواهیم دانشگاهمان مستقل شده و وضعیت خوبی داشته باشد، باید هیئت اداره‌کننده دانشگاه یک تیم اقتصادی قوی باشد و ارتباط نظام‌مندی بین صنعت و دانشگاه برقرار شود تا هم مشکلات صنایع و جوامع و هم وضعیت اقتصادی دانشگاه بهتر شود و وابستگی‌مان به بودجه دولتی کاهش یابد، اما این مسئله برعکس است و می‌گویند شما طرح پژوهشی که گرفتید خودتان رایزنی کرده و پروپوزال بنویسید و وقتی مصوب شد و خواستند بودجه اختصاص دهند، آنگاه از طریق دانشگاه حق با لاسری دانشگاه را می‌دهید تا امتیاز پژوهشی بگیرید! یعنی علاوه بر اینکه کمکی نمی‌کنند، برای طرحی هم که خودمان با سازمان‌ها و ارگان‌ها رایزنی می‌کنیم تا به تصویب برسد، باید حق بالاسری بدهیم. اگرقرار است این گونه باشد، دانشگاه باید پروژه‌ها را بگیرد و حق بالاسری خودش را بردارد، بعد به اعضای هیئت علمی بگوید در طول سال این یک پروژه را انجام بدهید تا معیشت شما تا حدودی تأمین شود. ولی این اتفاق نیفتاده است. ما دیده‌ایم که پروژه‌ها را در اختیار شرکت‌های مختلف می‌گذارند و بعد شرکت‌ها ۸۰ درصد بودجه‌ای که گرفته‌اند را برمی‌دارند و ۲۰ درصد را به اعضای هیئت علمی اختصاص می‌دهند که عملا رقمی نیست. اما قطعا این فکر با فشارهای اقتصادی بیشتر به سراغ اعضای هیئت علمی می‌آید که چرا به رغم تلاش‌های گسترده برای رسیدن به مقطع دکتری و بعد عضو هیئت علمی شدن و رسیدن به مرتبه دانشیاری، این گونه در تنگنا هستند؟ طبیعتا برای ما بسیاری از فرصت‌های شغلی از دست رفته، و نمی‌دانیم در چه شغلی فعالیت کنیم که هم شرمنده خانواده‌هایمان نباشیم و هم شأنیت و پرستیژ عضو هیئت علمی بودنمان را حفظ کنیم؛ به شخصه خودم به راه حلی در این باره نرسیده‌ام و اگر بخواهم صادقانه بگویم، چندین پروژه را در طول ۸ سال انجام داده‌ام، و مجموع درآمدم از این راه زیر ۵۰ میلیون تومان بوده است، که بخش اعظم این مبلغ بابت پرینت و تایپ و صحافی هزینه شده و شاید ۲۰ درصد این مبلغ خالص درآمدم از فعالیت پژوهشی بوده است.

یکی از استادان برجسته دانشگاه تهران گفته است، بودجه‌های پژوهشی به حدی شرم‌آور است که گاهی میزانش حتی برای من به‌عنوان استاد تمام بهترین دانشگاه کشور با ۲۵ سال سابقه تولیدات علمی پیوسته به‌اندازه چند شب کار کردن در اسنپ هم نیست. بودجه‌های سازمان‌هایی مانند صندوق حمایت از پژوهشگران محدود است. آیا این طور است؟

بودجه پژوهشی علاوه بر اینکه کم هست، توزیع آن ناعادلانه است و در بین ۸۰۰ تا هزار هیئت علمی که در یک دانشگاه فعالیت می‌کنند، کمتر از ۵ درصد افراد توانسته‌اند بودجه و طرح پژوهشی بگیرند. از معاون پژوهشی بپرسید که چند درصد اعضای هیئت علمی شما طرح پژوهشی گرفته‌اند؟ شاید یکی از اهداف فعالیت‌های پژوهشی این باشد که زودتر بتوانند مدارج علمی را طی کنند، البته تفاوتی هم نمی‌کند و بعد از کلی دوندگی و تأیید کمیسیون فرهنگی، کمیته منتخب، کمیسیون تخصصی و هیئت ممیزه تفاوت حقوق استاد یار با دانشیار ۲ میلیون تومان است. اعضای هیئت علمی باید سه مقاله در طول یکسال ارائه دهند تا نهایتا یک پایه در طول یکسال به آن‌ها بدهند و ارزش آن پایه ۶۰۰ هزار تومان است، بنابراین انگیزه‌ای باقی نمی‌ماند. درحالی که برای چاپ هر مقاله در نشریات بین‌المللی باید حداقل دو هزار دلار پرداخت کرد، یعنی برای چاپ سه مقاله در طول یک سال باید ۶ هزار دلار بپردازید، که البته قیمت دلار هرلحظه تغییر می‌کند، و اگر نرخ دلار ۳۰ هزار تومان هم در نظر بگیریم، ۱۸۰ میلیون تومان می‌شود، درصورتی که وزارتخانه ۶۰۰ هزار تومان به حقوق اعضای هیئت علمی اضافه می‌کند. برای چاپ در نشریات داخلی هم به همین ترتیب است و برای داوری زود هنگام باید ۵ میلیون تومان بپردازید و اگر چاپ زود هنگام هم می‌خواهید باید ۲ میلیون تومان دیگر واریز کنید، چنانچه بهایی برای چاپ زود هنگام نپردازید؛ دو سه سال بعد چاپ می‌شود که مسلم است ارزش علمی خودش را از دست می‌دهد، چون روزبه‌روز علم درحال تحول است و مباحث و مفاهیم جدید باید عرضه کرد. درمجموع برای یک مقاله‌ای که می‌خواهید در نشریه داخلی چاپ کنید، حداقل باید ۱۰ میلیون تومان صرف کنید.

باتوجه به مواردی که اشاره کردید، چه اقدامی در این سال‌ها برای حل مشکلات معیشتی اعضای هیئت علمی صورت گرفته است؟

اقدام مؤثری انجام نشده است. متأسفانه برخی از اعضای هیئت علمی جوان ما مجردند و می‌گویند باتوجه به میزان حقوقی که دریافت می‌کنند، قادر به تشکیل خانواده و تأمین هزینه اجاره‌بها و مخارج زندگی نیستند. آن هم در شرایطی که هیئت علمی شده‌اند، به‌شدت با مشکل مسکن مواجه‌اند و متأسفانه سازوکار مشخص و نظارتی هم برنحوه استفاده از منازل کوی اساتید وجود ندارد. خانه‌های سازمانی که معمولا دانشگاه‌ها دارند، تعدادش محدود و متقاضی‌ها بسیار زیاد و ساختمان‌هاهم بسیار فرسوده است و هرکس که بخواهد ساکن شود باید حداقل ۵۰۰-۴۰۰ میلیون تومان برای تعمیرات آن صرف کند تا قابل سکونت باشد. به‌هرترتیب اعضای هیئت علمی ما که تازه استخدام شده و جوان و پرانرژی هستند، به‌جای تمرکز بر مباحث علمی درگیر تأمین مسکن و مسائل معیشتی‌اند، حتی در طرح نهضت ملی مسکن هم اعضای هیئت علمی را دخیل نکرده‌اند. دستکم می‌توان از فضای فیزیکی دانشگاه‌ها استفاده و میزان خانه‌های سازمانی را افزایش داد، تا اساتید بتوانند در خانه‌های سازمانی ساکن شوند و یا بخشی از این خانه‌ها را در قالب طرح ۹۹ ساله به اعضای هیئت علمی اختصاص دهند.

البته وزارت علوم برای خرید خانه یک میلیارد وام می‌دهد. اما ارزش آن خانه باید دو برابر مبلغ این وام باشد، یعنی اعضای هیئت علمی باید مازاد بر این مبلغ، یک میلیارد هم داشته باشند، درثانی کدام خانه‌ای را می‌توان با یک میلیارد خریداری کرد، از سوی دیگر اقساط این وام در ۲۰ سال، ماهانه ۲۰ میلیون تومان است، عضو هیئت علمی جوانی که تازه حقوقش ۱۴- ۱۳ میلیون تومان است، نمی‌تواند ۲۰ میلیون تومان قسط بپردازد. بنابراین اولا این وام کفاف خرید خانه را نمی‌دهد، وثانیا اعضای هیئت علمی توان بازپرداخت آن را ندارند. درنهایت با این پول می‌توان خانه‌ای را اجاره کرد که آن هم برای امسال است. سال بعد همان خانه‌ای که به قیمت یک میلیارد تومان اجاره کرده‌اید، ۱،۵ میلیارد خواهد بود.

این مسئله چقدر می‌تواند روی رشد علمی تأثیرگذار باشد؟

خیلی مواقع ما دم از رشد علمی می‌زنیم، درست هم هست اما اعضای هیئت علمی را مجبور کرده‌ایم

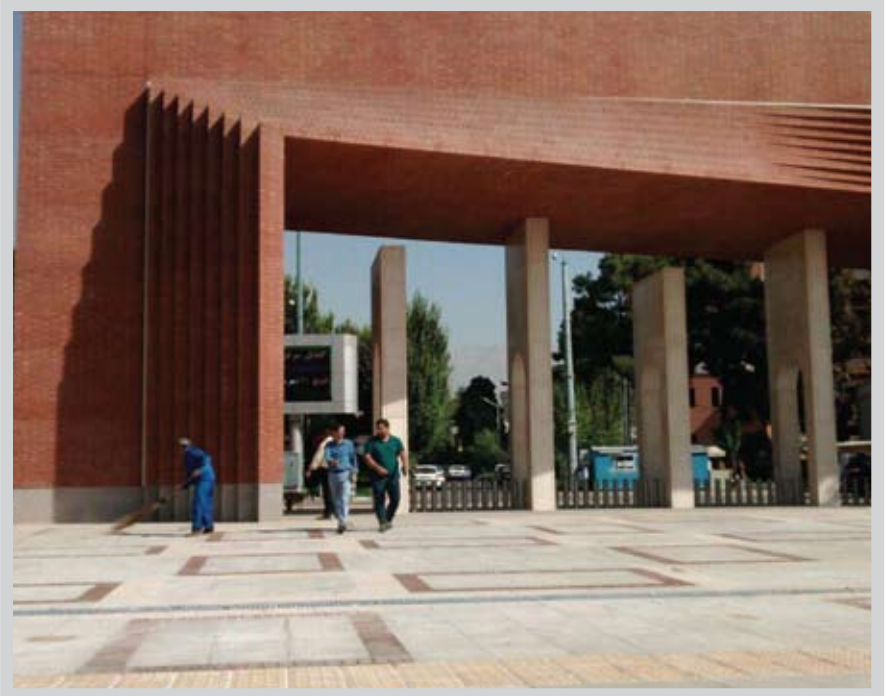

میزخبر

صدور حکم بدوی متهمان پرونده حادثه معدن طزره سمنان

دادستان کل کشور از صدور حکم بدوی متهمان پرونده حادثه در معدن طزره سمنان در کمتر از چهار ماه از وقوع این حادثه خبر داد.

به گزارش گروه قضائی خبرگزاری فارس به نقل از مرکز رسانه قوه قضائیه، در بخش دوم جلسه شورای عالی قوه قضائیه، حجت‌الاسلام موحدی، دادستان کل کشور از صدور حکم بدوی متهمان پرونده حادثه در معدن طزره سمنان در کمتر از چهار ماه از وقوع این حادثه خبر داد.

دادستان عمومی و انقلاب تهران هم در ادامه این جلسه از صدور کیفرخواست دریکی از پرونده‌های سرقت مسلحانه در پایتخت خبر داد و گفت: متهمان این پرونده که سه سارق مسلح بودند با موتورسیکلت و با استفاده از سلاح گرم در قالب گروه‌های دو و سه نفره، اقدام به سرقت گوشی‌های تلفن همراه و اموال شهروندان در محدوده بزرگراه آزادگان، خلیج فارس، جاده شهریار و شهرستان‌های غربی تهران می‌کردند.

صالحی با بیان اینکه پس از شناسایی و دستگیری متهمان پرونده مذکور، مقادیر قابل توجهی اموال مسروقه و سلاح گرم از آن‌ها کشف شد، گفت: با توسعه اقدامات قضائی انتظامی و انتشار عکس متهمان، تعداد شکات این پرونده به ۲۷ نفر رسید؛ کیفرخواست این پرونده سرقت مسلحانه در دادسرا صادر و به دادگاه ارسال شده است.

به گزارش فارس، ساعت ۱۹:۳۰ عصر یک‌شنبه دوازدهم شهریور براثر تجمع گاز دریکی از تونل‌های معدن زغال‌سنگ شرکت البرز شرقی در عمق ۷۰۰ متری معدن در طزره دامغان، تونل ریزش کرد و ۶ نفر در معدن محبوس شدند. براثر این انفجار، تعدادی از کارگران براثر استنشاق گاز دچار تنگی نفس و مسمومیت شدند که در همان محل درمان شدند و ۶ کارگر نیز پس از ساعت‌ها تلاش نیروهای امدادی، متأسفانه جان باختند.

پاسخ به سؤالات پرتکرار متقاضیان آزمون وکالت ۱۸ اسفندماه ۱۴۰۲

رئیس مرکز وکلا، کارشناسان و مشاوران خانواده قوه قضائیه در رابطه با برگزاری آزمون وکالت در هجدهم اسفندماه سال جاری توضیحاتی را ارائه کرد.

به گزارش خبرنگار قضائی خبرگزاری فارس، حسن عبدلیان پور، رئیس مرکز وکلا کارشناسان و مشاوران خانواده قوه قضائیه در رابطه با برگزاری آزمون وکالت در هجدهم اسفندماه سال جاری توضیحاتی را ارائه کرد.

عبدلیان پور اظهار کرد: به دلیل مشکلات ایجادشده در جریان آزمون وکالت اخیر مرکز در برخی از استان‌ها و فاصله زمانی اندک بین آزمون وکالت مرکز با آزمون کانون‌های وکلا که این موضوع دغدغه بسیاری از داوطلبین بود که برگزاری آزمون‌های بعدی اصلاح خواهیم کرد و باهدف جلوگیری از تضییع حقوق داوطلبین پس از اخذ مجوزات لازم از قوه قضائیه و هماهنگی‌های صورت گرفته با سازمان سنجش آموزش کشور تصمیم گرفتیم تا آزمون وکالت دیگری در هجدهم اسفندماه سال جاری برگزار کنیم.

وی با تأکید بر اینکه برگزاری این آزمون هم به نفع کسانی است که شبهه تضییع حق در آزمون‌های قبلی داشتند و هم فرصتی برای کسانی است که می‌خواهند در آزمون وکالت شرکت کنند، تصریح کرد: آزمون سال آینده نیز براساس روال خود برگزار خواهد شد. براساس روال همیشگی آزمون وکالت و آزمون کارشناسی سال آینده برگزار خواهد شد و برگزاری آزمون در اسفندماه خللی در برگزاری آزمون سال آینده ایجاد نخواهد کرد.

رئیس مرکز وکلا، کارشناسان و مشاوران خانواده قوه قضائیه در خصوص نگرانی داوطلبین برای عدم آمادگی در شرکت این آزمون بیان کرد: این دغدغه درستی است اما از ماه‌ها قبل اقدامات لازم برای برگزاری این آزمون آغاز شده بود اما اخذ مجوز لازم و هماهنگی با سازمان سنجش زمان بر بود. وی با اشاره به اینکه برای برگزاری آزمون وکالت در اسفندماه یکی از آزمون‌های سازمان سنجش را جابه‌جا کرده‌ایم، خاطرنشان کرد از طرفی نمی‌توانستیم اعلام کنیم که احتمالا این آزمون برگزار خواهد شد زیرا امکان عدم برگزاری آن نیز وجود داشت. عبدلیان پور با اشاره به اینکه این آزمون با شرایط قانون تسهیل برگزار خواهد شد، اظهار کرد: فرصت مطالعه و درس خواندن و شرایطی که پیش‌آمده است برای تمامی شرکت‌کنندگان در این آزمون یکسان است و در این آزمون نمره ملاک نیست و براساس قانون تسهیل نصاب شناور ملاک است و هیچ عزیزی از اینکه زمان اعلامی دیر بوده و یا اینکه کمتر درس خوانده است دچار مشکل نخواهد شد. وی ادامه داد: طی چند روز آینده زمان ثبت نام در آزمون وکالت اسفندماه اعلام خواهد شد و اجباری برای شرکت در این آزمون وجود ندارد، کسانی که آمادگی لازم برای شرکت در این آزمون را ندارند شرکت نکنند و عزیزانی که آماده هستند می‌توانند در این آزمون شرکت کنند برای کسانی که می‌خواهند خود را محک بزنند نیز این یک فرصت آزمایشی خوبی فراهم شده است. عبدلیان پور در پایان در رابطه با طراحی سؤالات آزمون وکالت پیش رو خاطرنشان کرد: قطعا فرآیند استانداردسازی که در آزمون‌های گذشته استفاده می‌شد را دنبال خواهیم کرد. وی در پایان خاطرنشان کرد: جهت رفاه حال داوطلبین این آزمون شرایطی را فراهم کردیم که دانشجویان ترم آخر که تا ۱۴۰۲/۰۶/۳۱ فارغ‌التحصیل می‌شوند و داوطلبین سربازی که تا همین تاریخ کارت پایان خدمت خود را دریافت می‌کنند می‌توانند در آزمون اسفندماه شرکت کنند.

ثبت گرمای کم‌سابقه در زمستان تهران افزایش دمای ۲/۴ درجه‌ای

مدیرکل اداره هواشناسی استان تهران ضمن اشاره به اینکه ایستگاه فرودگاه مهرآباد، ایستگاه شاخص سنجش دمای استان تهران است، اظهار کرد: دمای ثبت شده (۱۱ دی ماه) در ایستگاه فرودگاه مهرآباد نشانگر افزایش دمای ۲/۴ درجه سانتیگرادی دما نسبت به میانگین بلندمدت (۳۰ ساله) است. مازیار غلامی در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: (۱۱ دی) در ایستگاه فرودگاه مهرآباد که شاخص سنجش دمای استان تهران است کمینه دمای هوا ۵/۵ درجه سانتیگراد ثبت شد این در حالی است که میانگین آماری بلندمدت کمینه دما طی ۳۰ سال گذشته (میانگین بلندمدت) ۳/۱ درجه سانتیگراد بود و دمایی که در این ایستگاه تهران تجربه کرده، نشانگر افزایش ۲/۴ درجه سانتیگرادی دما نسبت به میانگین بلندمدت است. مدیرکل اداره هواشناسی استان تهران تأکید کرد: نمی‌توان گفت تهران گرم‌ترین هوای خود را تجربه کرد چراکه دمای ۵/۵ درجه سانتیگراد گرم محسوب نمی‌شود اما نکته مهم این است که دمای هوای ثبت شده در ایستگاه شاخص استان تهران نسبت به میانگین بلندمدت بیشتر بوده است.

بازداشت ۱۴۷ متعرض به منابع ملی در کشور

رئیس پلیس پیشگیری فراجا از رفع تعرض و خلع ید، بیش از ۲۳ هزار هکتار از اراضی ملی خبر داد. به گزارش ایسنا، سردار رضا بنی اسدی فر به تشریح اقدامات و عملکرد یگان حفاظت سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور از ابتدای سال جاری تا پایان آذرماه پرداخت و گفت: ۱۲ یگان حفاظت از دستگاه اجرایی و رده‌های تابعه آن‌ها در سراسر کشور فعالیت چشمگیری در انتظام بخشی و امنیت آفرینی برعهده دارند که یکی از این یگان‌ها، یگان حفاظت سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور است.

وی ادامه داد: بحمدالله با تلاش و ایثار این بخش از همکارانم در حوزه منابع طبیعی شاهد رفع تعرض و خلع ید از ۳۳ هزار و ۲۳۵ فقره اراضی ملی در سال جاری بودیم.

رئیس پلیس پیشگیری فراجا افزود: اراضی خلع ید شده به مساحت ۲۳ هزار و ۸۷۵ هکتار بوده و در این رابطه تعداد ۱۴۷ نفر از افراد سودجو که به منابع ملی و طبیعی تعرض کرده بودند، دستگیر و تحویل مراجع قضائی شدند.

بنی اسدی فرا با اشاره به مبارزه جدی پلیس با متعرضان به سرمایه‌های طبیعی کشور از مردم خواست در صورت مشاهده هرگونه زمین‌خواری، تصرف اراضی ملی و یا کشاورزی موضوع را از طریق سامانه تلفنی ۱۳۱ اطلاع دهند.

ساخت ۱۵ هزار کلاس درس طی یک سال

بنا بر اعلام رئیس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور، از سال گذشته تاکنون ۱۵ هزار کلاس درس به محیط یادگیری دانش آموزان اضافه شده است.

به گزارش ایسنا، حمیدرضا خان محمدی در نشستی با مسئولین شورای بانوان خیر مدرسه ساز استان‌های کشور با اشاره به فرامین مقام معظم رهبری در ۱۲ اردیبهشت مبنی بر اینکه اگر می‌خواهیم از گردنه‌های دشوار عبور کنیم باید به آموزش و پرورش توجه کنیم، گفت: شرط آموزش و پرورش خوب، وجود محیط و فضای خوب یادگیری است.

وی خطاب به بانوان خیر مدرسه ساز حاضر در جمع ادامه داد: شما زیرساخت این کار را هبردی را فراهم می‌کنید. وقتی مدرسه ناایمن، غیراستاندارد و یا با تراکم بالا به واسطه زحمات همه این جمع، استاندارد می‌شود، امیدی در دل فردی که پاک‌ترین انسان در خلقت است یعنی در دل دانش آموزان ایجاد می‌شود. ما فضایی ایجاد می‌کنیم که معلم فداکار در این فضا قرار گیرد تا فردی را برای آینده تربیت کند. ما در آینده نیستیم اما یادگارهای ما خواهند بود.

به گفته رئیس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور، از سال قبل تاکنون ۱۵ هزار کلاس درس به محیط یادگیری دانش آموزان اضافه شده است.

خان محمدی با اشاره به افزایش مشارکت خیرین مدرسه ساز از ۳۴۰۰ میلیارد تومان به ۸۰۰۰ میلیارد تومان، خاطرنشان کرد: درعرصه خیرین مدرسه سازکاری بزرگ رخ داده است. باید به کار این مجموعه افتخار کرد. حضور خیرین، برکت مدرسه سازی است. اگر در منطقه‌ای بانک آباد تر از مدرسه بود بدانید آن نقطه آسیب پذیر خواهد بود. وی با بیان اینکه ما دانایی، شادابی، نشاط و معنویت و خیر کوثر تکثیر می‌کنیم، خطاب به زنان حاضر در جمع افزود: این روحیه مجاهدت، در تک تک شما عزیزان وجود دارد. ۱۰۰ درصد از کار خیری که در همه عرصه‌ها انجام می‌شود به واسطه مادر، همسر و به طور کلی زنان کشور است چراکه نبض عالم تربیت در دست زنان است. رئیس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور با رد این ادعا مبنی بر محدود شدن زنان در جمهوری اسلامی گفت: در همین سازمان ما، مهندسین ما خانم‌ها هستند، دقیق‌ترین کارها را زنان انجام می‌دهند. بیشتر نظام تعلیم و تربیت ما در دست زنان است.

مدیرعامل شرکت آبفای کردستان:

۹۰۰۰ میلیارد ریال برای تقویت زیرساخت‌های بخش فاضلاب به کردستان اختصاص یافت

سنندج- خبرنگار رسالت

مدیرعامل شرکت آبفا ی